Kadayıf

AKŞAM 'IN JÜPİTER'E SEYAHAT EKİ Yıl:1 Sayı:25

Ferhat FÜNGÖR
ÖLÜ YIKAYICI İMAM

Meral ONAT
KARİKATÜRLER

Musa GÜMÜŞ
TÜKETİM ÇOCUĞU
TAYFUN

APTÜLİKA

derya_sayin@hotmail.com Derya SAYIN

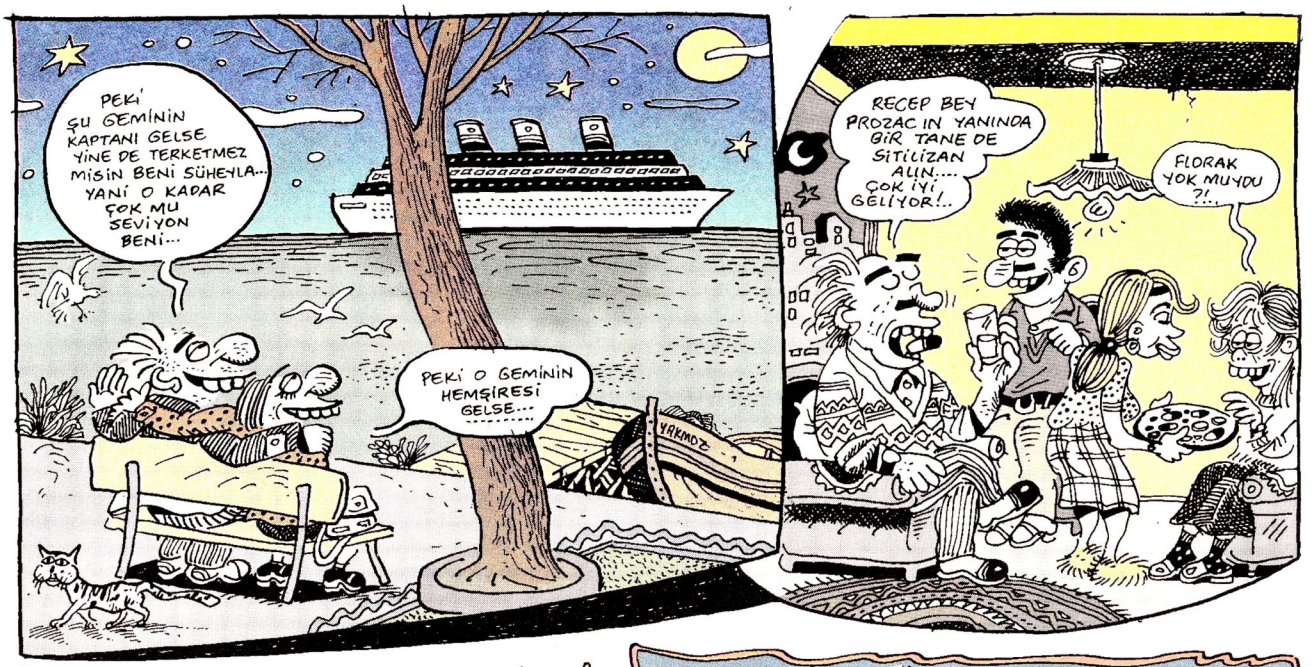

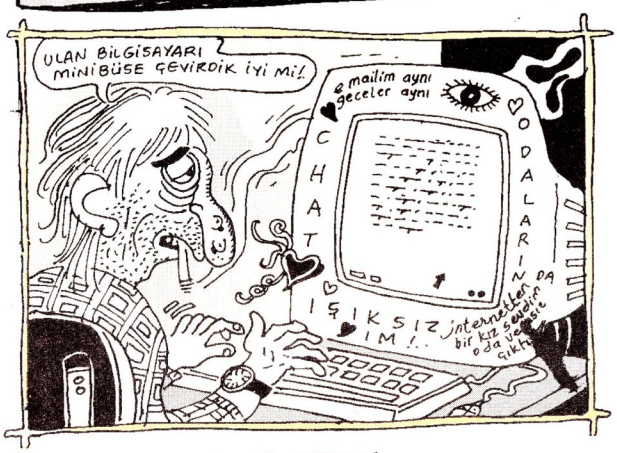

editör'den

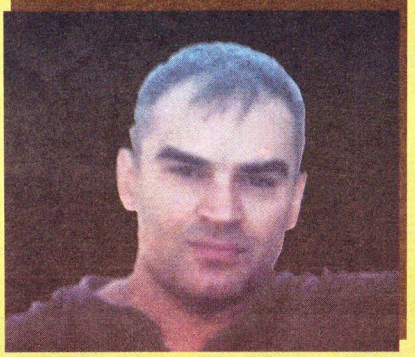

ÖZÜR DİLİYORUZ, KRİZİ BİZ BAŞLATTIK...

16 Ocak 2001 tarihli Kadayıf'da bakın neler yazmıştık...
"Döviz artışını piyasaya değil, önceden belirlenen suni bir plana bağlayarak ve küresel ağaya 62 maddelik inanılmaz ödünler vererek, 100 milyar dolarlık (son dönemde 140'a kadar çıktı.) dış borcumuz yetmiyormuş gibi 10 milyar dolar daha borçlanarak, kısacası birtakım finans numaralarıyla ve satışa getirmelerle enflasyon düşer mi? Ya da daha başka bir soruyla: Halkımızın alım güçü böylece artabilir mi?...

Düşünün ki ortada bir elma var ve halka bu elma yetmiyor. Enflasyon suni finans numaralarıyla düşürülüyor ve halka deniliyor ki enflasyonu düşürdük buyurun elmaya. Ancak ortada yarısı hortumlandığı için uçmuş sadece yarım bir elma var ve halka bu elma hiç mi hiç yetmiyor. Eee, şimdi biz enflasyon düşüyor diye göbek atıp oynayacak mıyız?

Enflasyonu gerçekten düşürmenin en önemli şartı üretimi arttırmaktır. **Üretim artmadan düşen bir enflasyon düşse düşse ancak başımıza düşer!..** Üretimi arttırma gibi zor bir görevi "Beyaz veya Mavi enerji hortumcuları" değil, ancak dürüst, halkını seven, yetenekli ve üretken bir iktidar göze alabilir."

Yani değerli Cumhurbaşkanımız bu hükümeti MGK'da uyarmadan çok önce herkesin pembe gözlükler taktığı sırada hem de açık ve net olarak biz (yukarda okuduğunuz gibi) uyarmıştık... Demek ki Cumhurbaşkanı Necdet Sezer'in hiç bir suçu yok çünkü krizi biz ondan çok daha önce başlatmışız...
Neyse işin şakası bir yana gene olan halka oldu ve alım gücümüz biraz daha geriledi...
"Gümrük Birliği" hep Avrupa'nın lehine çalışıyor. Ve yabancılar artık iç ticaretimizi bile ele geçiriyorlar. Çok yakında ithalatımızı bile onlar yapacaklar. Gümrük Birliği anlaşmasını yaparak ülkemizin tarım ve hayvancılık sektörünü perişan eden Tansu Hanım. Osmanlı'nın son dönemindeki kapütülasyon anlaşmalarının devamı, Gümrük Birliği anlaşmasını halen onaylayan yöneticiler... Bizi I.M.F.'ye satanlar. Bu krizin en büyük sorumluları sizlersiniz.
Enerji konusundaki hortumlamalar açıkça ortadayken istifa etmeyip koltuklara .....lerini yapıştıranlar bu kriz sizin yüzünüzden...
Cumhurbaşkanı Necdet Sezer, Devlet Denetleme Kurulu'nu harekete geçirdi diye kazan kaldıran hükümet neden gocunuyor?... Ve Cumhurbaşkanı'nı kriz başlatan ilan ediyor?..
Biz Cumhurbaşkanı Necdet Sezer'in dürüstlüğüne ve samimiyetine inanıyoruz kırk yılda bir de olsa başımıza böyle bir insan geldiği için seviniyoruz. Biz Necdet Sezer Bey'i seviyoruz...

Uğur Durak

dubidakka!

BASIN YATIRIM SANAYİ VE TİCARET A.Ş.
ADINA İMTİYAZ SAHİBİ
MEHMET BÜLENT ERGİN

YÖNETİM KURULU ÜYESİ
SUALP KALLECİ

GENEL YAYIN KOORDİNATÖRÜ
BÜLENT AYDIN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
ALİ GENÇ

BU İLAVE AKŞAM EK YAYINLAR BÖLÜMÜ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR.
Kadayıf
27 Şubat 2001

EK YAYINLAR KOORDİNATÖRÜ
CENGİZ KAHRAMAN
e posta: cengizk@canteen.com.tr
YAYIN YÖNETMENİ
UĞUR DURAK
ART DİREKTÖRLER
TEMEL TANADALAN TAMER ÖNDER

SORUMLU MÜDÜR
MUSTAFA DOLU

REKLAM MÜDÜRÜ
CANAN ŞEKER

EKLER SORUMLUSU
NEVAL ÖZKUL

ADRES: ASLI GAZETECİLİK VE MATBAACILIK A.Ş.
Davutpaşa cad. No:20-98 Topkapı-İstanbul
Tel: 212- 481 95 00 Faks: 212- 481 96 32

YAZAR VE ÇİZERLER: Bülent Arabacıoğlu, Savaş Ay, Sema Bencem, Cihangir, Vecdi Çıracıoğlu, Uğur Durak, Mehmet Ersoy, Göksel, Suat Gönülay, Musa Gümüş, Kaan Güvercin, Çetin Küçük, Oğuzhan, Meral Onat, Sencer, Ahmet Ümit, Vuillemin

GÜNAYDIN İYİ UYUDUN MU?
EVET, UZUN ZAMANDIR İLK KEZ
KENAN'A GİDECEK MİSİN?
BENİMLE NEDEN UĞRAŞILDIĞINI AÇIKLAMIYORSUN. BELKİ ONDAN BİR ŞEYLER ÖĞRENEBİLİRİM
O ADAM HALA BURAYI İZLİYOR MU?
BİLMEM, BELKİ DE ONUN YERİNE BAŞKA BİRİ İZLİYORDUR. ONLAR ÇOK KALABALIK TAYYAR. BERZANİ'NİN ZENGİNLİĞİNİN ÖLÇÜSÜ YOK
OFF, LÜTFEN YETER. KENDİMİ BİR KAFESE TIKILMIŞ FARE GİBİ HİSSETMEYE BAŞLADIM
ÖYLESİN...
YOK... HAYIR BAK SENİNLE KARŞILAŞMAK HOŞUMA GİTMİŞTİ...
KUSURA BAKMA AMA BİR PRANOİD SİZOFRENLE KONUŞUYORMUŞUM GİBİ GELMEYE BAŞLADI
ATI İSTEMİYOR MUSUN?
ARTIK MERAK ETMİYORUM.. ÇOK ÜZGÜNÜM. HOŞÇA KAL.

YAZIK...İNSANOĞLU NE NANKÖR DEĞİL Mİ YAVRUCUĞUM?

Ferhat GÜNGÖR

ÖLÜ YIKAYICISI, İMAM HAMDİ

Eşcinsel, lezbiyen ya da sapık olsa bile ölü ölüdür...

İstanbul'un daha güzel olduğu zamanlar da; ben Sinop'ta doğmuşum... Babam ve annem, her zaman okuyup üflerlermiş beni... Ailece dini vecibelerimizi, Allah'ın izniyle yerine getirmeye çalışırız... Mahalle de oyunlarımıza bile yansıtırdım, arkadaşları doğruluğa sevk edici dini hikayeleri hep ben anlatmışımdır... Camiden çıkmaz olmuştum... Bana çok keyif veriyordu. Camii imamını ve müezini kıskanırdım, çocukken... Ezan sesi hep bana huzur vermişti... Yanlış okuyanlara da çok kızardım... Okul dönemlerimde, okul çıkışı kuran kurslarına devam ettim... Normal liseden de mezun olunca hayata atıldık. Askerlik dönemimde karakol çavuşuydum. Sevk idare de üst düzey komutanları şaşırtırdım... Sabır ve irade gücüyle arkadaşları eğitir ve yol gösterici olurdum... Kendi içimden ilahiler okurdum,kendime...

İstanbul'a yerleştikten sonra camiiler de eğitime ve eğitmeye devam ettim.. Bekarlık dönemlerin de kendimi geliştirdim... Değişik kitaplar okudum ufkumu ve dünyamı geliştirdim.. Olduğum yer de kalmadım.. Hiç de sevmem. Hep ilerisi için çağın gerektirdiği gibi kendimi harmanlar, kararlarımı ona göre veririm... Evlendiğim insan benim karekterim de bir insan... Çocuklarına iyi bir anne, bana da iyi bir eş... İyi bir hastane de devlet memuru olmam sayesinde bu göreve getirilmiş bulundum... Kimseyi de araya sokmadım... Haklı mücadelem ve sabrımla bu işe başladım...

Ölüler de cins ayrımı yoktur... Eşcinsel, lezbiyen ya da sapık olsa bile ölü ölüdür... Ayrıcalıklı bir kötü muamele olmaz.. Artık dünya ile ilişkisi kalmamıştır. Can bedenden çıkmıştır... Başka bir boyuta geçmiştir. Allah daha da yakındır... Gereken ceza verilecektir. Ölene eziyet yapılması büyük günah ve ayıptır... Ölüye arkadan ağlanması yanlış değildir... Ölmeye isyan şeklinde ki, ağlamalar günahtır... Allaha isyan gibi bir şeydir... Ölüm bir bitiş değil, başlangıçtır.. Her ölüye eşit davranılır. Bir Cumhurbaşkanı ile dilenciye farklı muamele yapılmaz... Yaşarken, bu iki insan arasında büyük uçurum olsa da, bize gelenlere ayrı işlem yapılmaz... İnsandan, insan anlar, benim bildiğim...

Güne başlarken, Bismillah'la kapılar açılır. Ölüler ve kendimizi havalandırır , temizlikler başlar... Ölülerin odaları temizlenir, ilaçlanır ve gül suyu, kutsal kokular sıkılır... Elbiselerimiz her gün yıkanır ve değiştirilir. Odalara gereksiz eşya ve insan sokulmaz... Dışardan ilgisiz maddeler getirilmez, içerden de götürülmez... Çok disiplin ve sessizlik hakimdir... Müzik, televizyon ya da radyo gibi sesli ve görüntülü aletler sokulmaz... Herkes konuşmaların da saygı ve işin getirdiği kutsal örf ve kuralların dışına çıkmaz... Buraya, dışarda ki dükkanlara gelir gibi gelemezsin, berbere siftah atar tipinde yaklaşımlar yoktur... Bizim siftahımız ölüdür... Kutsal bir iş, sonuçta... Herkesin harcı değil...

Ölü yıkama işlemi; ölü hemen buz dolabına alınır. Parçalanmış cenazelerin, organlarının dağılmış olması ve kokma, bozulma olacağından dolaplara konması şarttır... Her cenazenin durumuna göre ayrı işlem yapılır...Şöyle ki;Organları yerinde, hiçbir uzuvun da kopma, parçalanma olmamıştır, hemen dolaba alınır.

Bir diyeri kol, bacak vb. biryeri kopmuşsa once dikilebiliyorsa dikilir ve buz dolabına alınır... Bir gün (duruma göre değişir) bekletildikten cenaze sahiplerinin belirlediği gün de öğle namazına mütakip gömülmesi dinimizce uygundur... Ölü yıkanmaya alındığı zaman ölü sahiplerinin, ölüyü yıkarken görmek istemeleri, bana kalırsa çok yanlış. Görmemeleri kendi sağlık ve gelecekteki piskolojileri için olumlu olur... Öyle durumlar oluyor ki, ölü sahipleri kendilerini kaybedip, yerlere atıp yaralama ve hatta kendi ölümlerine bile sebebiyet veriyorlar... Ölü bedenine sarılıp ağlamaklı isyanlar, halkı galeyana getirdiği gibi dinimize ve geleceğe iyi örnek teşkil etmiyor... Ölüyü görüp; bunalıma giren, kimseyle konuşmayan, hatta yakınının öldüğüne inanmayıp, onunla konuşan bir süre sonra ortadan kaybolan insanlara şahit olduk... Biz her cenaze sahibine "Nasıl gördüyseniz öyle hatırlayın. Nasıl biliyorsanız "öyle bilin"... bakmayın deriz... İlla da göstermek gerekirse, parçalanmış cenazeler önce dikilir ve uygunsa, temizlik ve makyajı yapılır, yetişkin, akraba ve aile fertlerine yanlızca yüz bölgesini göster-

mek durumuyla karşılaşılır.. Her işlemde abdest ve duaların yerine getirilmesi dinimizce gerekli ve sevaptır.... Alışık olmayan için ölüm soğuktur.. Ölüm bir bittim değil, başlamadır... Yaşam kadar ölüm de somut algılanmalıdır...

Yıkarken, ayrı bir madde kullanılmaz. Ev de içilen su ile yıkama yapılır... Sıcak, soğuk suyumuz ve şofbenimiz vardır... Kıyafet temiz olmalı maske ile dolaşılmalıdır. Morg da yaşama dönen ölü olmadı. Olursa doktor gözetimin de olur. Tüm yaşam belirtileri bitmiş olan kişiye, bir süre daha gerekli müdahale yapılır... Belirti yoksa morga alınır. Doktorun ölüme sebebiyet vermesi durumun da halkımız ve yetkililer yanlış tepki vermektedir. Tepkiler yapıcı ve bağlayıcı olmalı. Böyle durumlar da kendimizi düşünmemeli, geneli düşünmeliyiz. Bir can gidebilir, on can getirmek doktorun elindedir. Hele! Türkiye koşullarında sağlık gibi kanayan bir yaramız varken , doktoru bir hatasından dolayı cezalandırmak yanlıştır.. Doktor herkesten çok istemektedir, bir canı kurtarmayı..... Allah yapılan yalnışları görür..

Devletin durumu bizi aşar... Devlet kendi sorunlarını , kendi bilir ve gücü yettiğince halletmek ister. Biz bilemeyiz devletin işini... Devlet, "bize sen burada duracaksın, başka bir şeyle ilgilenmeyeceksin", demiştir... Politika da daha iyi şeyler olursa seviniriz, olmasa üzülürüz, sinirlenir ve isyan ederiz... Ülke ve insan yapısı iyi olursa daha iyi şartlara gelinir. İnsan yaşı gibi ilerledikçe direnme gücü azalır... İnsan ve kuşaklar değiştikçe koşullar da ona göre zorlaşır ve başkalaşır... Sabır ve insan sevgisi ile her şey düzelecek , umut var yani... Gençliğe; Allah yardım etsin.. Kendilerine temiz bakınlar, obür tarafta hesapları da temiz olur...

Televizyonlar, çocuklar ve gelecek için önemli. İletişim, eğitim amaçlı olmalı... Kullanmayı bilirsen eğiticidir. Kimse sana rezil programlar seyret demiyor. Televizyon oyalanma aracı değil... Öğreticidir. Kötü de olsa doğruyu anlamanı sağlar... Yanlışı da gösterir... Ben istediğim zaman eğitici programlar buluyorum. Ama kanal adı vermem. Mesela, hayvanlar alemi, belgeseller vb... Kumanda sende, önemli olan ne istediğin, ne olduğundur...

Aileye, burada ki sıkıntıyı, kokuyu o soğukluğu yansıtmayız... Çocuğuma bile hep güler yüzle davranmak durumundayım, içimden kızsam bile... Bu iş insan ruhuna ve yüzüne yansıyor... Soğuk ve donuktur, her şey... Zor iş.. Aynı zaman da kutsal... Burdan çıktıktan sonra tamamen dış dünyaya uymak zorundasın . İçerde duygularına hakim olmak zor... Her gün ağlayan , çıldıran insanlarla karşılaşıyorsun... İlk zamanlar çok zorlandık. Vazgeçmeyi bile düşündüm... Rüyalarıma yansıyor, uyuyamıyor ve hep o görüntülerle karşılaşır gibi oluyordum.. Yemek yiyemez , yerken bile önüme kusardım... Bu iş, adamı biraz soluk benizli ve karmaşık duygulara sevk ediyor, zamanla alışıyorsun... Şimdi severek bakıyorum işime, duygularım dengelendi ağlayabiliyorum artık... Hiç yüzümüz gülmüyor, her gün acı var...

Sevmek, herşey demek. Her şeyin başı sağlık derler... Önce sevmek gelir bence... Sağlıklı olmanın da başı. Bu işte sevmesen sağlıksızlık olur. Tiskinme ve iğrenme iyi davranış değildir... Dayanamıyorsan, bırakacaksın... Allah göstermesin ruh hastası olursun...

Morgda genelde kuran okunur. Ölünün olduğu yerde espiri gülme olmaz. Gazetelerin bulmaca ekleri en ideal bilgi ve eğlence aracı olabilir... Galatasaray'ı destekler ve maçlarını arkadaşlardan dinlerim... Dostlar ve akrabalar arasında yaptığımız işin sohbet konusu olmamasına dikkat ederiz. Kutsal olması ve gerekli meclisler dışında konuşulmaması insan psikolojisi için gereklidir....

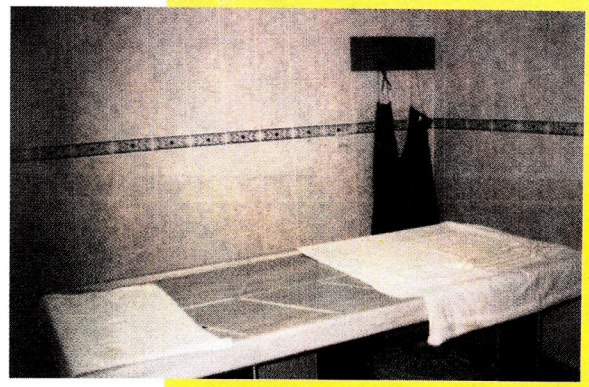

LEME

Emrah ABLAK

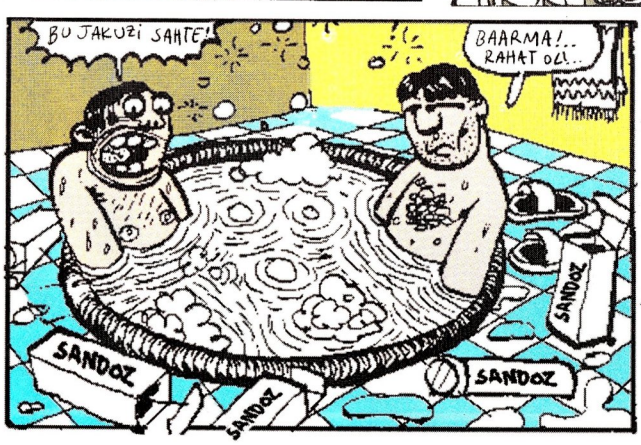

DİJİTAL FIKRALAR

Azime KÖROĞLU - Derya SAYIN

Çavuş...

Meral ONAT

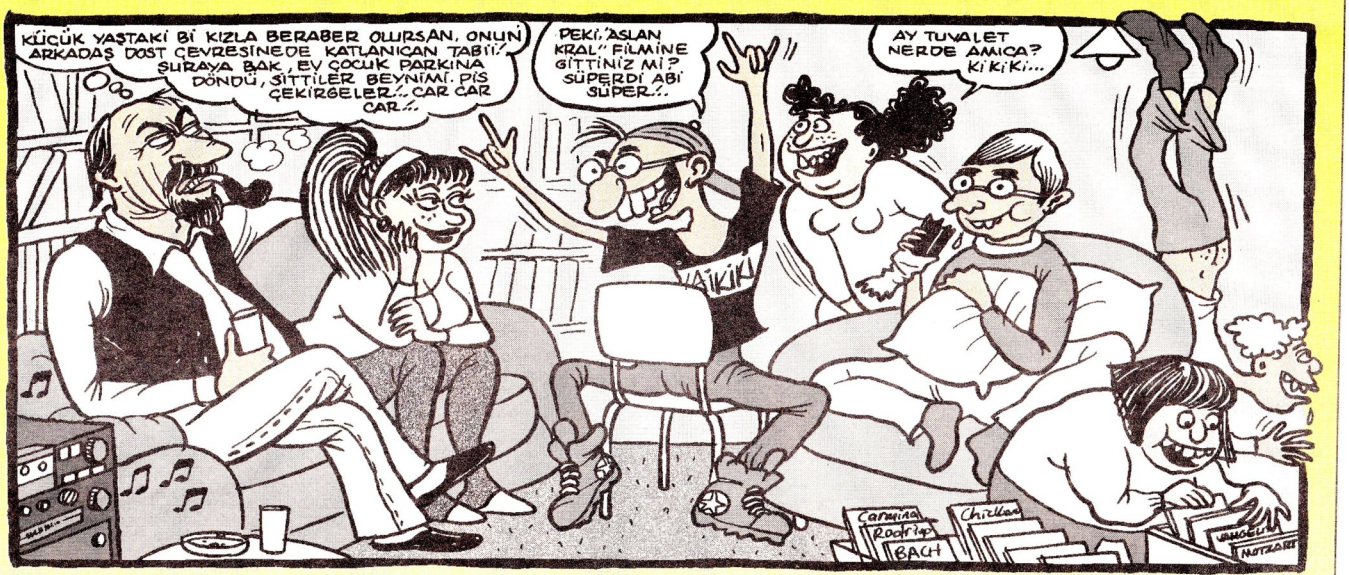
KÜÇÜK YAŞTAKİ Bİ KIZLA BERABER OLURSAN, ONUN ARKADAŞ DOST ÇEVRESİNEDE KATLANICAN TABİİ! ŞURAYA BAK, EV ÇOCUK PARKINA DÖNDÜ, SİTTİLER BEYNİMİ. PİS ÇEKİRGELER!.. CAR CAR CAR!..
PEKİ, "ASLAN KRAL" FİLMİNE GİTTİNİZ Mİ? SÜPERDİ ABİ SÜPER!..
AY TUVALET NERDE AMICA? KİKİKİ...
KİKİKİ
Carmina
Rodrigo
BACH
Chicken
JANGELİ
MOTZART

EVET ADİLE HANIM! BİRAZ SİZDEN BAHSEDELİM BUNDAN SONRAKİ TASARILARINIZ NELER!.. YENİ BİŞEYLER VAR MI?..
AH, BABASI MİKROFON ALDI KIZIMIZA TEYZESİ... ÇALIŞIP, SUNUCU OLACAK YAVRUMUZ.

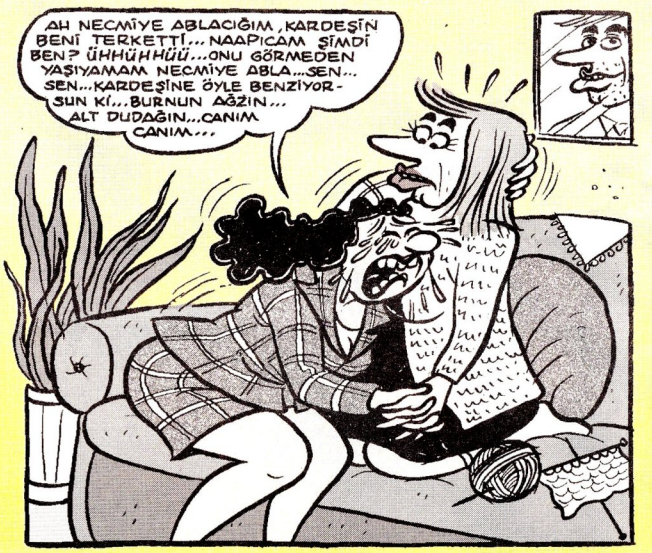
AH NECMİYE ABLACIĞIM, KARDEŞİN BENİ TERKETTİ... NAAPICAM ŞİMDİ BEN? ÜHHÜHHÜÜ... ONU GÖRMEDEN YAŞIYAMAM NECMİYE ABLA... SEN... SEN... KARDEŞİNE ÖYLE BENZİYORSUN Kİ... BURNUN AĞZIN... ALT DUDAĞIN... CANIM CANIM...

KIZA HİÇ Bİ DİYECEĞİM YOK GERÇEKTEN ÇOK BEĞENDİM AMA KAYNANAYI, KAYINPEDERİ, KAYINÇOYU, YENGEYİ FİLAN BEĞENMEDİM ANNE... YOK YOK! İMKANSIZ HAYATIMA SOKAMAM BU TİPLERİ... BİRLİKTE BİR ÖMÜR GEÇİREMEM...

TÜKETİM ÇOCUĞU TAYFUN

musagumus@mynet.com Musa GÜMÜŞ

SEVGİLİ GÜNLÜK..
BUGÜN BABAMDAN "TURBO MOTORLU, UÇAN KAYKAY,, İSTEDİM.. BABAM DA AÇAYİP BİR ŞEKİLDE GÜLEREK "O İSTEDİĞİN ŞEYİ BUL, SÖZ VERİYORUM 10 TANE ALACAĞIM,, DEDİ... İYİCE ARAŞTIRDIM, BİR DE NE GÖREYİM, BÖYLE BİRŞEY YOKMUŞ.. BİLİM ADAMLARI "TURBO MOTORLU, UÇAN KAYKAY,, İCAT EDENE KADAR NASIL SABREDECEĞİM BİLEMİYORUM.. KEŞKE, MOTORSUZUNU İSTESEYDİM.....

TURP GİBİ...

Hakan TURPÇU

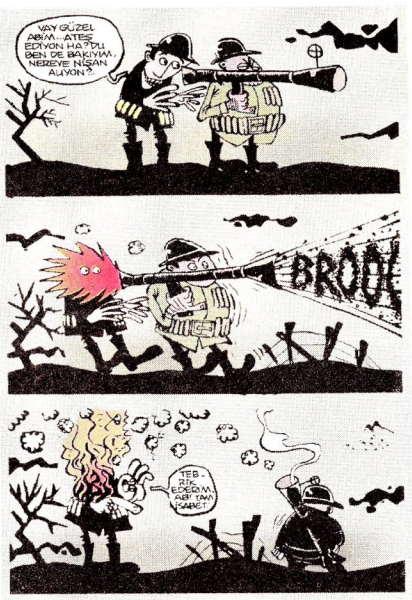

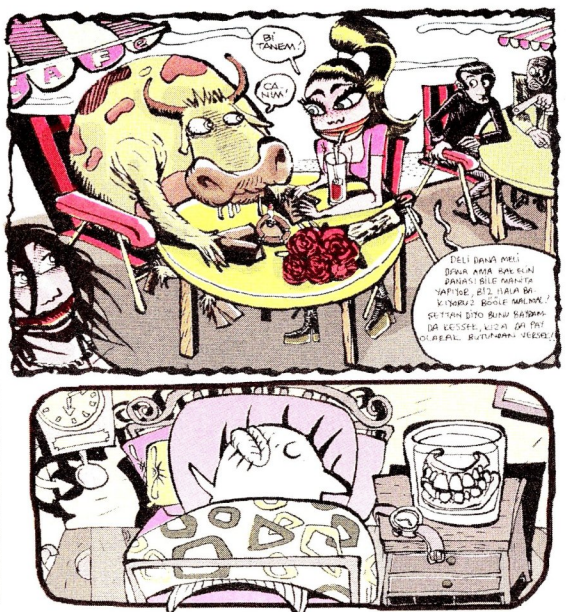

ÇAPKIN TAŞKIN

capkintaskin@yahoo.com Fatih KÜLÇE

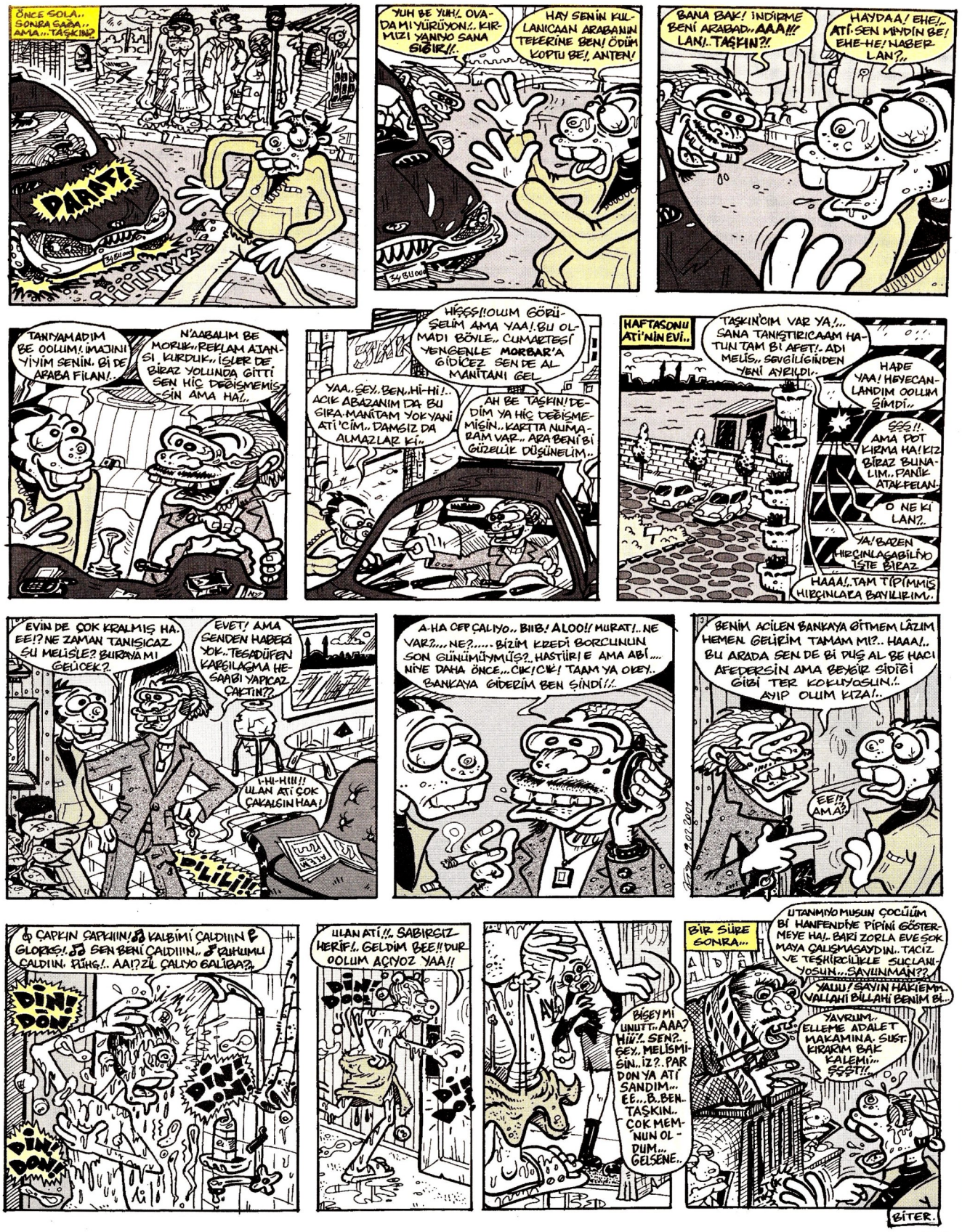

VAKUR BARUT

Beş Milyarlık Hayat...

DEVAMI HAFTAYA

Vecdi Çıracıoğlu

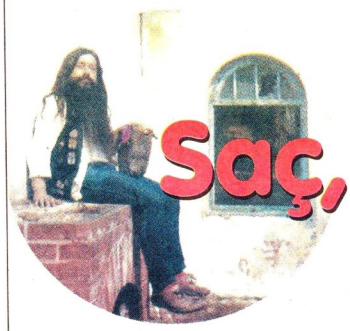

HÜSEYİN AVNİ DEDE:

Saç, sakal onyedi yıldır Çınaraltında...

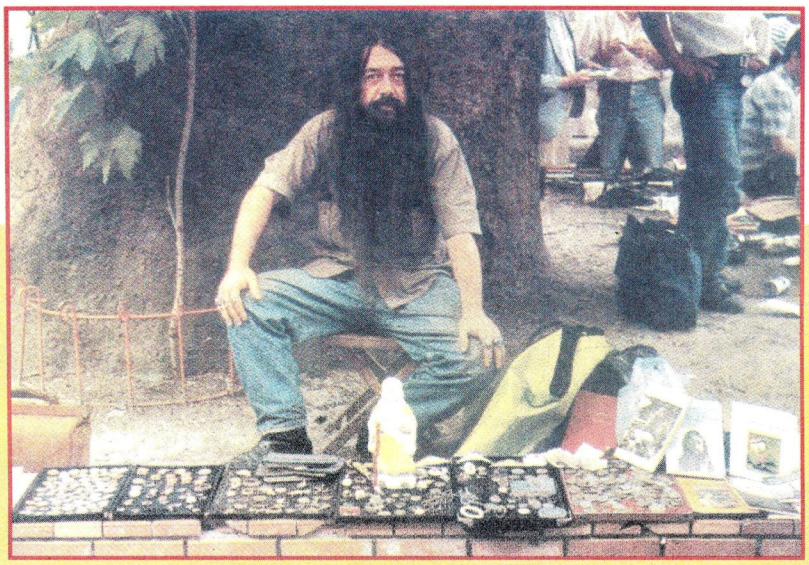

Ben, Hüseyin Avni Dede, 1954 İstanbul Süleymaniye doğumluyum. 1964 yılından bu yana Beyazıt Meydanı'nda Çınaraltı'ndayım. Hep aynı yerdeyim. Eski para, madalya, rozet, kendi şiir kitaplarımı satarım. Şehremini Lisesinden terkim, şairliğim babamla başlar, babam da şairdi. Onun da şiir kitapları vardı, 6 tane. Adı Durmuş Dede, ilk kitabı 1957'de çıkmıştır, "yaylada çoban" sonra "ilk çorak", "Taşra Kızı", "Tahtakale" , "Marakas". 1999'da, 11 Ağustos'ta kaybettik, depremden 5 gün önce, 12 Ağustos'ta Can Yücel vefat etmişti. Şiir anlayışım genelde ne yaşıyorsam onu yazmaktır, belli bir tarz gözetmem serbest yazarım sese önem veririm, biçim benim için önemlidir; dilime dolandığı gibi şiiri kurgularım. Sesi kendim yakalamaya çalışırım, kafiyeye de dikkat ederim.

Kitap satışlarımdan memnunum, elimde kitap kalmadı, tezgahtakiler kendime sakladıklarım. Yeni baskılar yapacağım, bu arada yeni hazırladığım bir kitap var: "Sesim çiviye çakıldı." onunla sekizinci şiir kitabım olacak, kısmetse. Yarım kaldı, malzeme var elimde, yarıyarıya hazır. Genelde şairler kitap satışlarından muzdariptirler, ben tanınmamdan ve görünüşümden direkt okurla yüzyüzeyimdir. Aramızdaki mesafeyi kaldırıyorum okurla. Okurun yanında bire bir vaziyetteyim, iç-içeyim onlarla otobüste bile yanyanayım. Devamlı karşı karşıyayım, bu yüzden kitap satışımı birebir yaparım. Sıcak bir ortamım var ve devamlı okurumun gözünün önündeyim. Kitaplarım vitrinlerde olsa, kitapçılarda olsa, belki bu kadar satış yapamam. Şair olarak Orhan Veli ile şiire başladım. Cahit Sıtkı, Ziya Osman Saba'yı severim, Asaf Halet Çelebi'yi beğenirim, ben bu şairlerle büyüdüm. Yabancılardan da Baudlaire beni yoğurmuştur.

Nazım Hikmet'in mezarının yurduna getirilmesi, davasının yeniden açılması ve yargılanmasının taraftarıyım. Nazım Hikmet yargılanmadan hüküm giymiş ve öldürülme korkusuyla yurdundan ayrılmıştır. Onun davası çok öncelerdeki Alfred Dreyfus davasıyla parelellik gösterir. Zaten 2002 yılı Nazım Hikmet yılıdır. Yurt dışında da bu konuda faliyetler var. Hatta benim şiirlerimi İngilizceye çeviren arkadaşım Richard Mc Caine, Nazım'ın şiirlerinden bir kısmını İngilizceye çevirerek proğramlarda sunacak. Burada doğmuş büyümüş, ve şiirler yazmış ve bu toprağın şairi elbette Anadolu'da bir ağacın altına köy mezarlığına gömülecektir. Nazım Hikmet yurt içinde olduğu gibi dünyada da önemli bir şairdir. Türk diline büyük katkıları vardır, o evrensel bir şairdir.

İki sene önce sakalımın onbeşinci yılını kutlamıştık. İki sene daha geçti, onyedi sene oldu sakalın mazisi. Saçlarım da aynı. Saç ve sakal atbaşı on yedi yıldır kesintisiz beraber uzadılar. İlk başlarda insanlar görünüşüme karşı bir yabancılık sergiliyorlardı. Bir aykırılık bir itici bakma vardı. Zamanla sevecenliğe dönüştü bu bakışlar. Onların saçı kısaysa benimki de uzun... Dışımdaki insanlar zamanla kendilerinin benden bir farkı olmadıklarını anladılar, ben zaten biçimsel kaygıların dışındayım. Belki biçimsellik içinde kılık kıyafetimle görülüyorum ama öyle değil esasında. İnsanların değerlendirmeleri benim için önemli değil bu yüzden rahatım. Temiz tutarım saçımı sakalımı. Mühim olan da bu zaten, temiz olması. Makas, bıçak vurmam onlara doğal halini korurum, kendiliğinden kırılır dökülürler.

Burada eskiden sayılıydık, sekiz on kişiyi geçmezdik, genelde eski para piyasası vardı. Ben hep aynı yerdeyim ama buranın çehresi devamlı değişerek yeni yeni esnaf gelmektedir. Genelde eski para piyasası vardı zamanla radyo alıp satma başladı. Bu teyp ve telsize döndü, daha sonra televizyon ve kaset olayı işin içine girdi. En son cep telefonu alıp satmak moda oldu. Dönemde ne moda ise halk neye karşı eğilim gösteriyorsa onun piyasası oluştu burada. Ben eskiden bu yana eski parayla başladım onunla devam ediyorum. İşimde kalıcıyım yani. Altmış dört'lü yıllarda kendi kitabım yoktu, babamın kitabını pazarlardım. Üç kitabını paraların yanında pazarladım.

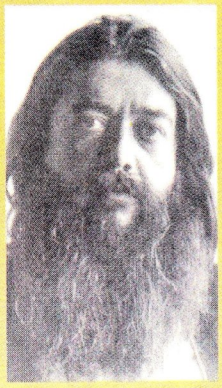

Para piyasası Lidya'lılardan bu yana devam etmekte. Para kullanıldığı sürece devam ede-

cek. Burada senelerden beri bir para piyasası var. Para dediğim koleksiyon parası antika para değil. Alınıp satılması serbest olan Osmanlı paraları mesela; Cumhuriyet dönemi madeni ve kağıt paralar, bunun yanısıra madalya, jeton gibi objeleri satıyorum burada. Parçalanmış Sovyetler Birliğinin madalyaları, Cumhuriyetler ayrıldıktan sonra, ticaret için gelenler, yanlarında ceplerine koyarak getirip bize satıyorlar. Biz de değerlendiriyoruz, pazarlıyoruz, beş yüz bin liradan başlayan piyasası var burada yirmi milyona kadar çıkar bazılarını üstünde altın

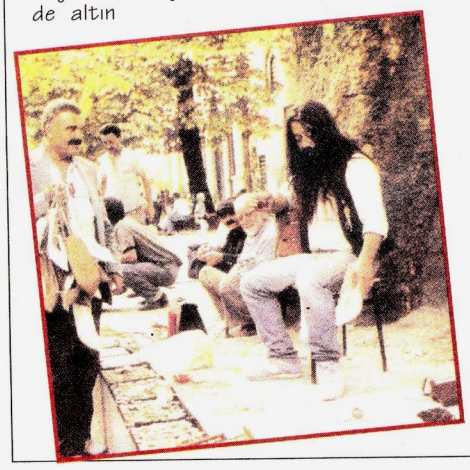

var, onlar kıymetli. Fiyatları bu yüzden değişiyor. Herşeyin bir değeri olduğu gibi onların da bir değeri var, bizim kendi madalyalarımızın bir katoloğu var, örneğin Erzurum kongresi veya değişik madalyaların katalog değeri var, ona göre satılırlar; istiklal madalyasının değeri yirmi milyon lira civarında.

Yurtdışında da sanatçı camiasına girdim. İngiltere'de ozanlar kahvesinde bulundum ve orada bir sergi açtım. Şiir toplantılarına katıldım. Şiirlerimi okudum. Yurtiçinde de çeşitli şehirlerde ve değişik yerlerde etkinliklere katıldım.

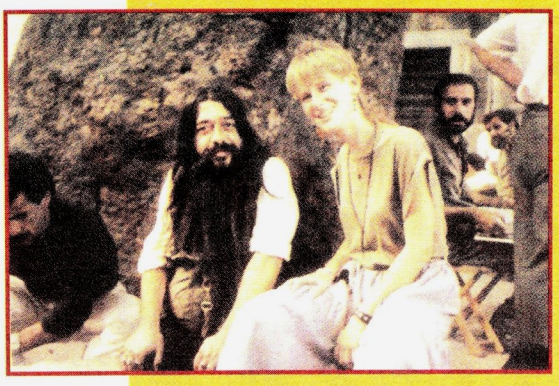

Yedi kitabımın baskısı 120 bin civarındadır. 74 yılından bu yana büyük rakamdır bu. Şehir içindeki baskı adedidir. En son on bin basmayı düşünüyorum olmayan kitaplarımı. "Acıya kurşun geçmez" var mesela. dokuz baskı yaptı. Onuncu baskısını on bin yapmayı düşünüyorum. Popüler yayınevlerinden basmış olsam daha da tanınacak. Ben kendi gücümle yüz yirmi bin sattım. Bu şairlere duyurulur. bin adet basıpta üç yüz satıp, yedi yüz tanesi kitapçılarda sürünmesi şiir kitapları için hoş değil, şiirin büyüsü bozuluyor o zaman. Şairler sokak sergisi yapıp tirajı arttırabilirler. Ben tek başıma bunu yapıyorum. Hep düşünmüşümdür, bir kaç şair biraraya gelip şiir sergisi açmayı, sokakta olmanın verdiği avantajla okura kolay ulaşıyorum.

Üç sene öncesinde yayınevi kurmayı düşünüyordum. Burada kendimin ve arkadaşlarımın kitaplarını basmayı düşünüyordum. Olmadı. İleride imkanım olursa yapacağım. Bu gelecekteki hayalim. Şu anda İstanbul şairiyim, İstanbul dışına beş on tane giden kitaplarımın tüm ülkeye yayılması en büyük ütopyam.

İLİŞKİLER

meersoy@hotmail.com Mehmet ERSOY

APTÜLİKA

SON GÜNLERDE **NÂZIM HİKMET**'İN VATANDAŞLIĞA ALINMASINA DAİR BİR TARTIŞMADIR, SÜRÜP GİDİYOR. BİR ÇOĞUMUZDA TARAF OLUP, HARARETİ ARTTIRIYORUZ. HELE Kİ **'İADE-İ İTİBAR'** DİYE, YANİ 'İTİBARININ GERİ VERİLMESİ' DEMİYORLAR MI, İŞİ İYİCENE ÇIĞRINDAN ÇIKARIYOR. BANA KALIRSA BU TİP GİRİŞİMLER **NÂZIM**'IN TANINMASINA DEĞİL, İÇİ BOŞ BİR İMAJ OLMASINA SEBEP OLABİLİYOR. EN AZINDAN OLAGELEN TARTIŞMALARDA BUNU HİSSEDİYORUM.

NÂZIM, ZATEN **TÜRK VATANDAŞI**DIR... HEM DE TÜRK DİLİNDE YAZDIĞI **ŞİİRLERLE**, ÜLKESİNİN BAĞIMSIZLIĞI İÇİN DUYDUĞU **HASRET** VE İNSANININ MUTLULUĞU İÇİN YAPTIĞI **DAVET**'LE... NÂZIM VATANDAŞLIĞA ALINSIN MI, ALINMASIN MI TARTIŞMALARIYLA 'HAVANDA SU DÖVÜYORUZ'. OYSA **NÂZIM HİKMET**'İN ÜRETTİĞİ ESERLERİN OKUNMASI TOPLUMUMUZA ÇOK ŞEY KAZANDIRIR.

NÂZIM HİKMET'İN MEZARI BURAYA GETİRİLSE, VATANDAŞLIĞA ALINSA İYİ HOŞ DA, KİTAPLARINA EL SÜRMEDİKTEN SONRA NE İŞE YARAR?

HER YIL **UĞUR MUMCU**'YA YAPILAN ANMA TÖRENLERİNDE **"UĞURLAR ÖLMEZ"** DİYE BAĞIRIYOR AMA KİTAPLARINI OKUMUYORUZ... VE BÖYLECE İÇİ BOŞALTILMIŞ, BİR TÜR İMAJ UĞUR MUMCULUĞU YARATIYORUZ. BUNU DA NEREDEN Mİ ÇIKARIYORUM; ANMA TÖRENLERİNİ DOLDURAN KALABALIKLARDAN YARISI UĞUR MUMCU KİTAPLARINI OKUSAYDI, TÜRKİYE BÖYLE Mİ OLURDU?

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK İÇİN DE AYNISINI YAPMADIK MI? O'NUN **'SÖYLEV'** KİTABINA BİLE DOKUNMADAN **GARDIROP ATATÜRKÇÜLÜĞÜ** YAPMADIK MI?

BÜTÜN BU ÖRNEKLERDEN YOLA ÇIKARAK ŞUNU DİYORUM Kİ; BU ULUSUN DEĞERLERİNE SLOGAN ATARAK, TÖRENLERDE AĞLAYARAK, ANITLAR DİKEREK (SONRADA GERİCİLER KIRIP, DÖKERKEN KILIMIZI BİLE KIPIRDATMAYIZ YA NEYSE...) SAHİP ÇIKAMAYIZ. O DEĞERLERİN YAZIP, ÇİZDİKLERİNİ OKUYUP, MÜCADELELERİNİN NE OLDUĞU KONUSUNDA BİLGİLENEREK SAHİP ÇIKABİLİRİZ.

TV'LERDE, GAZETELERDE, HATTA MECLİS'DE **'NÂZIM'IN VATANDAŞLIĞI'** ÜZERİNE YAPILAN TARTIŞMALARI İZLEYİP, KAHROLURKEN; KARŞIMA GÜZEL BİR ŞEYLER DE ÇIKINCA **"OH BE!"** DEDİM. BU SEVİNDİRİCİ HADİSE **'NÂZIM HİKMET ŞARKILARI'** ADIYLA ÇIKAN BİR VİDEO-CD-KİTAP. TARİHİN TOZUNDA YOK OLUP GİDECEK OLAN NİCE DÖKÜMAN, GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİSİNE TAŞINMIŞ. BU İŞE **NÂZIM HİKMET KÜLTÜR VE SANAT VAKFI** EMEK VERMİŞ, **KÜLTÜR BAKANLIĞIMIZ** DA KATKIDA BULUNMUŞ.

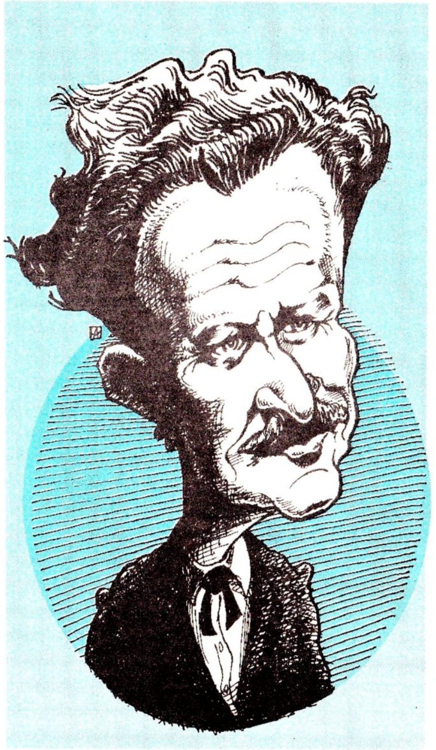

BU VİDEO-CD, **MEHMET ERYILMAZ** YÖNETİMİNDE HAZIRLANMIŞ BİR BELGESEL. İSTERSENİZ BU ÇALIŞMADA YER ALAN **NÂZIM** ŞİİRLERİNİN BESTELERİNDEN BİRKAÇINI SİZLERE AKTARAYIM; 1957'DE RUHİ SU TARAFINDAN BESTELENİP 1960'DA PLAK OLARAK YAYINLANAN **'KADINLARIMIZ'**; TAHİR İNCİRCİ'NİN BESTELEDİĞİ SÜMEYRA'NIN YORUMLADIĞI **'JAPON BALIKÇISI'**; ZÜLFÜ LİVANELİ'NİN BESTESİYLE **'KARLI KAYIN ORMANI'**; CEM KARACA'NIN SÜRGÜNDE BESTELEDİĞİ **'MAVİ LİMAN'**; 1930'LARDA MESUD CEMİL TARAFINDAN BESTELENİP, 1933'DE İLK OLARAK MÜNİR NUREDDİN SELÇUK TARAFINDAN YORUMLANAN **'KANATLARI GÜMÜŞ'** VE DAHA NİCELERİ BU ALBÜMDE BİR BELGESEL HALİNDE YER ALIYOR. ŞAİRLERİMİZE AYDINLARIMIZA ÜRETTİKLERİYLE SAHİP ÇIKALIM. BİLMEM YANILIYOR MUYUM?

%100-NET

"İnternete en net bağlanan köşe" Kaan Güvercin

BU HAFTAKİ KÖŞEMİ HASTALIKTAN GEBERMEDEN ON DAKİKA ÖNCE BİTİREBİLDİM!. AMAN DİYİM SİZ BU HAVALARA ALDANMAYIN (Çok fena)!..HÜSEYİN MERAKLISI ADAM H.B.R VE SOLAK DERGİLERİNDEN SONRA YENİDEN SİZLERLE!..Mail: kaang@sedaezginer.com HADİ BEN KAÇTIM!......

BEN..
BEN BURAYA NASIL GELDİM..AH!! BACAKLARIM,BACAKLARIMA BİR SEY OLMUŞ YÜRÜYEMİYORUM
HA HA HAA
HADİ ÇÖMEZ.. HAZIRLAN. PARALARI TOPLAMA ZAMANI....
İMDAAT YARDIM EDİN AHH!!!
DUR AMAN! KOŞAYIM DERKEN DÜŞECEKSİN
YAVAŞ OL BİRAZ.. KIZ ZATEN KORKU İÇİNDE BİR DE SEN SAÇINI BASINI ÇEKİŞTİRME....
HA HA HA
DÜN GECE BEN YEDİM O BACAKLARI BEBEĞİM NE ÇABUK UNUTTUN
SEYİRCİLER!!! AMAN ALLAHIM

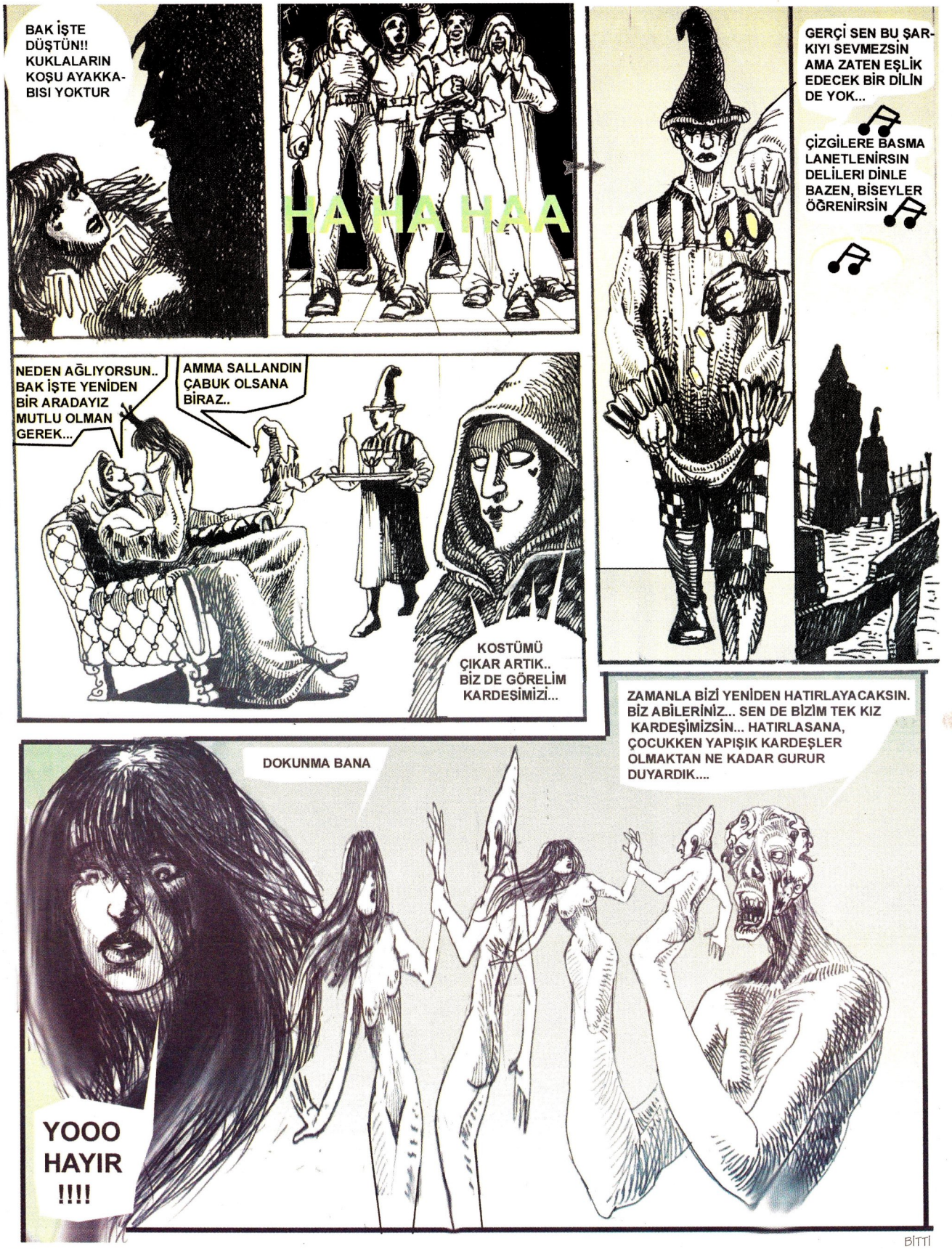
BAK İŞTE DÜŞTÜN!! KUKLALARIN KOŞU AYAKKABISI YOKTUR
HA HA HAA
GERÇİ SEN BU ŞARKIYI SEVMEZSİN AMA ZATEN EŞLİK EDECEK BİR DİLİN DE YOK...
ÇİZGİLERE BASMA LANETLENİRSİN DELİLERİ DİNLE BAZEN, BİSEYLER ÖĞRENİRSİN
NEDEN AĞLIYORSUN.. BAK İŞTE YENİDEN BİR ARADAYIZ MUTLU OLMAN GEREK...
AMMA SALLANDIN ÇABUK OLSANA BİRAZ..
KOSTÜMÜ ÇIKAR ARTIK.. BİZ DE GÖRELİM KARDESİMİZİ...
ZAMANLA BİZİ YENİDEN HATIRLAYACAKSIN. BİZ ABİLERİNİZ... SEN DE BİZİM TEK KIZ KARDEŞİMİZSİN... HATIRLASANA, ÇOCUKKEN YAPIŞIK KARDEŞLER OLMAKTAN NE KADAR GURUR DUYARDIK....
DOKUNMA BANA
YOOO HAYIR !!!!

BİTTİ

Edaj

Gerçek Bir Hayat Öyküsü

(artık her şeyin gerçeğini duymak , salt sevgileri bulmak istiyorum...)

Yaşadığım o kabus gibi günün ardından tam üç hafta geçmişti. Hala o günün etkisindeydim. Yalnız kalamıyor, sessiz duramıyordum. Sürekli evde müzik dinliyor veya televizyonu açık bırakıyordum. Hiç biri olmazsa evden dışarı çıkıyordum. Tonton amca sürekli yanımdaydı ama hiç konuşmuyordu. Bir kaç kez konuşturmak için laf attım ama o sadece gözlerimin içine bakıyor , gülümseyerek bakışlarını çeviriyordu. O kadar derin , o kadar güçlü bakışları vardı ki etkilenmemek mümkün değildi.

Yine sessizlikten kaçtığım ve bu yüzden müziğin sesini çok açtığımı farketmediğim bir gündü. Kendimi müziğin temposuna kaptırmış evde hoplayıp zıplıyordum. Birden ses kesiliverdi. Kaset bitti herhalde diye düşünüp salona geçtim. Tonton amca salonda ikili koltuğa oturmuş her zamanki o güçlü bakışlarla gülümsüyordu.

-" Şeyy.. kaset bitti herhalde onu değiştirecektim de !..."

-" Dur Edaj ! Ben kestim müziğin sesini , seninle konuşacaklarım var."

-" Lütfen yine o sesleri duymak istemiyorum, lütfen..." dedim korkulu ve ağlamaklı bir sesle.

-" Hayır onları şimdilik daha duymayacaksın ama senin sessizliğin sesini duyman gerekiyordu Edaj. Çünkü sana öğreteceğim her şeyi yaşayarak öğrenmen lazım.

Annemlerde bazen herşeyi yaşayarak öğrenecesin derlerdi ama tonton amcanın kastetdiği türden bir şey değildi onların söylediği. Daha neleri yaşamam gerekiyor acaba diye düşünüyordum ki ; tonton amca:

-" Daha çok bir şey yaşamadın Edaj" dedi.

-" Yaa tonton amca benim ne düşündüğümü nereden biliyorsun ? Daha öncede bunu bana kaç defa yaptın. Tam ben içimden birşey geçiriyorum hemen cevap veriyorsun.

Nasıl yapıyorsun bunu anlamıyorum ?"

Gülümsedi:

-" İstersen sende yapabilirsin , yalnız benim değil dilediğin herkesin ne düşündüğünü konuşmadan bilebilirsin. İster misin ?"

-" Tabi isterim. Ama geçen duyduğum o sesler gibi olmazsa...."

-" O seslerle ilgili şu anda hiç bir şey konuşmayalım. Onların ileride ne olduklarını yaşayarak öğreneceksin. Ve malesef...."

-" Ve malesef ne tonton amca , söylermisin."

-" Malesef Edaj onları ileride çok sık duyacaksın."

-" Neden ?"

-" Bunlar daha sonra konuşmamız gerekenler , şimdi konumuza dönelim."

Malesef demişti , "malesef ileride çok sık duyacaksın". Bu ne anlama geliyordu bilmiyordum ama bildiğim tek şey vardı , bir daha o sesleri asla duymak istemiyordum ; en azından bazılarını....

İçim yine daralmıştı. Yüreğinde korkuya yer verme diyordu tonton amca ama böyle anlarda korkmamam mümkün değildi.

-" Hadi Edaj gel ve karşıma otur."

-" Tamam geliyorum ama önce bir bardak su içicem"

Mutfağa giderken acaba bu nasıl olacak diye düşünüyordum. Acaba bugünde korkulu şeyler yaşayacakmıydım. Ama sanmıyordum çünkü sadece onun içinden düşündüklerini o konuşmadan duyacaktım o kadar. Salona geri geldiğimde :

-" Hazırmısın ?" diye sordu.

-" Evet hazırım hemde biraz heyecanlıyım tonton amca. Sen konuşmadan senin düşüncelerini okuyacağım değil mi ? Ne kadar harika bir şey. Bunu istersem başkalarınada yapabilir miyim ?"

-" Gerekli olduğu zamanlarda ve gereken insanlara yapabilirsin. Fakat ilk önce nasıl yapacağını öğrenmeye şartlamalısın kendini. Unutmaki hiç bir şey göründüğü kadar basit değildir. Basitmiş gibi görünen bir çok şeyin ne kadar çok emek ve zaman harcadığını bilemezsin Edaj."

-" Doğru ama bunun zor olacağını tahmin etmiyorum."

-" Tabi bir başka yöndende başkalarına zor gelen şey sana basit , kolay gelen de zor olabilir. Bunu bilemeyiz öyle değil mi ?"

-" Evet. Bu kadar çok şeyi nasıl bilebiliyorsun tonton amca inanamıyorum. Hepsini aklında nasıl tutuyorsun ?"

-" Eğer gerçekten doğru bilgilerle kendine doğru bir yol seçmeyi istersen seninde yapamaman için hiç bir sebep yok."

-" Her zaman doğru olanı bilmenin yeterli olmadığını düşünürüm. Çünkü yanlışı tanımazsa doğruyu göremez insan."

-" Çok doğru , her yanlış bir doğruyu , her doğruda bir yanlışı beraberinde getirir Edaj. İstersen sana bugün söylediğimi uygulamaya başlayalım artık."

-" Olur. Şimdi ben senin aklından geçenleri sen konuşmadan duyucam değil mi ? Muhteşem bir şey bu yaaa !.."

-" Aklımdan geçenleri değil , kalbimden geçenleri ....."

Kısa bir süre sessizlik oldu aramızda. Birbirimize bakıyor ama konuşmuyorduk. Biran acaba başladık mı diye düşündüm fakat daha ne yapacağımı söylememişti ki ?

Yazan: Edaj YOMRA

NEN VAR KUZUM?

Cihangir

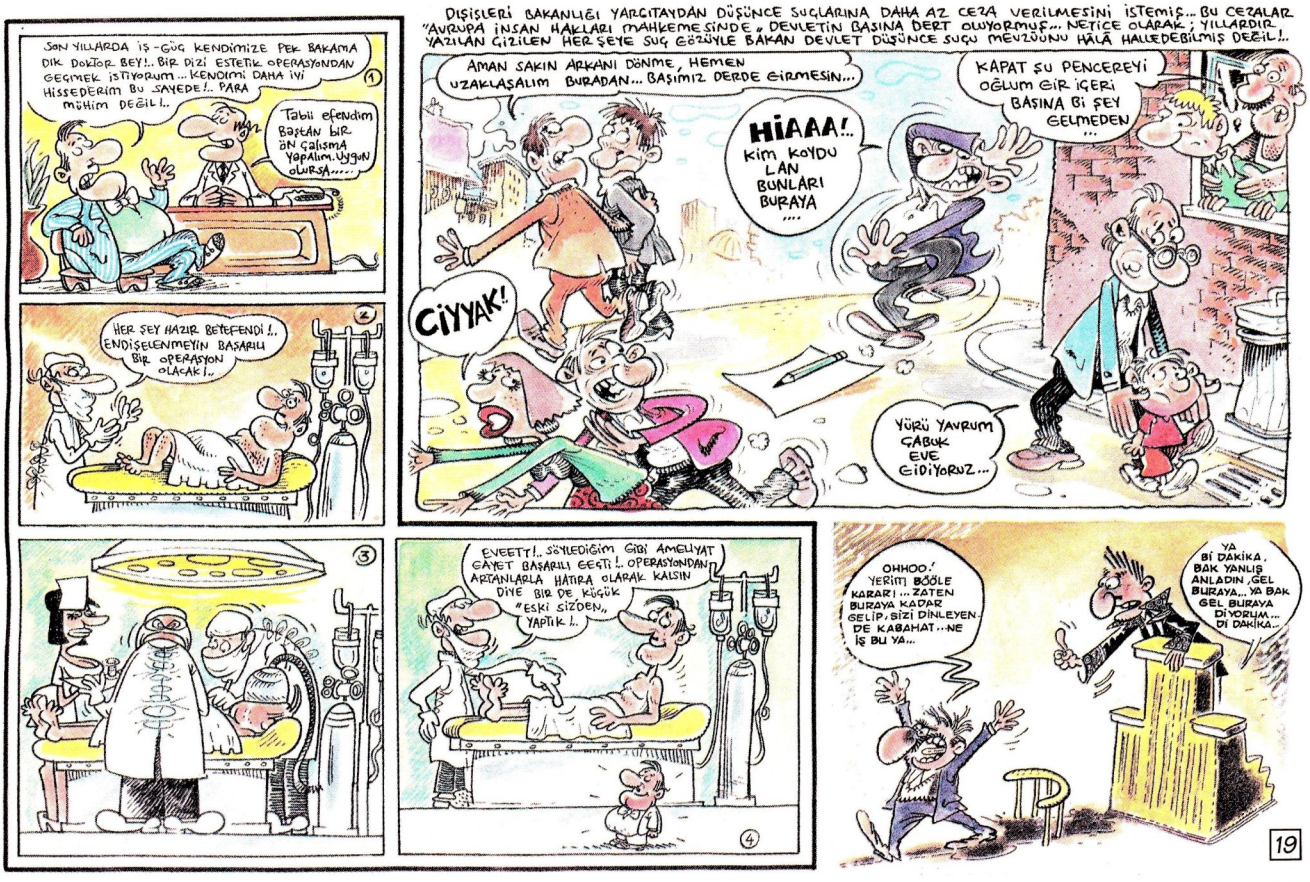

Hakan TURPÇU

Gece Gelen Ziyaretçi...

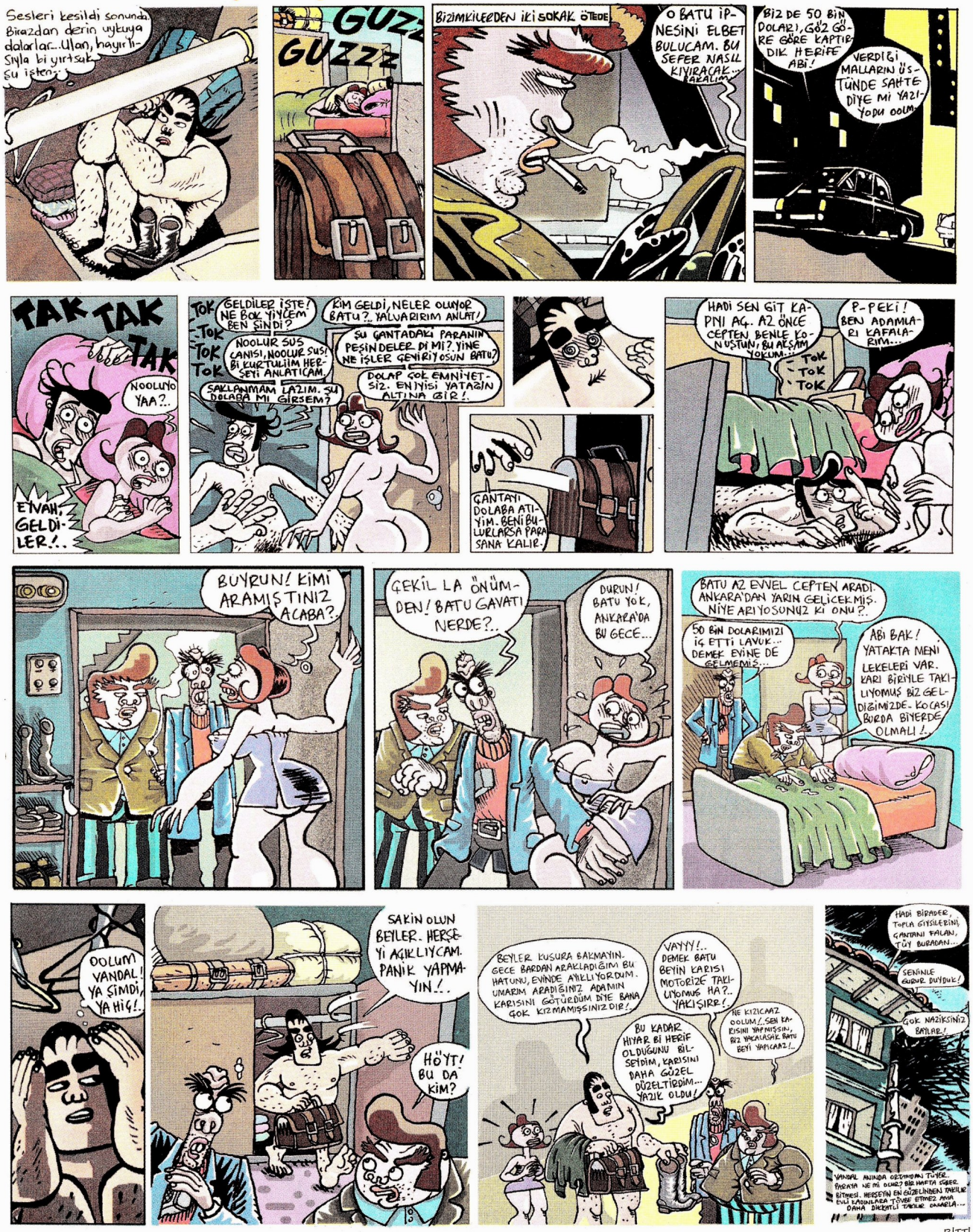

KADAYIF'ÇILARDAN GELENLER

"TEPESKOP"DAN VERİLERİ HEP BİRLİKTE İZLİYORUZ.

Deprem Önölçer Tepeskop.

Tepeskop salı gününden itibaren 4,5 civarında titreşim göstermeye başladı. Ve dünyanın çeşitli yerlerinde 5,5 - 6,5 arası bir çok depremler oldu. Perşembe *22/ 2/ 2001) günü Tepeskop duruldu)...

Değerli Kadayıfçılar...

İlk önce sizleri böyle güzel bir dergi hazırladığınız için içten kutlarım. Günümüzde hoşa giden bağımsız bir mizah dergisi yayınlamak gerçekten çok güç bir konu. Bu açıdan Kadayıf dergisi önemli. Öyle bir hale geldi ki, mizahın ve mizah dergisinin yeniden tanımını yapmak gerekli. Eskinin nezih mizah dergilerini bulmak samanlıkta iğne aramaya benziyor. Ben mizah dergilerinden çok şikayetçiyim. Ya konuları çok abartıyorlar ya da ilgisi gereği olmayan şeyleri yayımlıyorlar. Bazı mizah dergileri de öyle pervasızlaşıyorlar ki, mizahı neredeyse hakaretle, sövmeyle eş tutuyorlar. Bu mizah değildir. Mizah; aşırıya varmadan göze batanı ortaya sermektir. Kadayıf dergisinden bu açıdan çok memnunum. Eskinin değerli karikatürcülerini de aranıza katmışsınız. Bu yerinde ve güzel kadirbilirlilik.

Ben siyaset üzerine konuşmayacağım. Siyasetten konuşunca fena halde asabım bozuluyor, gereksiz yere sinirlerim geriliyor. Siyaset, belirli kurallar içerisinde toplumun huzur ve mutluluğu için yapılır. Böyle bir siyaset yapılmıyorsa neden siyaset konuşulsun. Toplum üzerine konuşmaya gelince şunu söylemek istiyorum; biz bir düş toplumuyuz. Bize yaşamamız için herzaman çok iyi ayarlanmış tatlı yalanlar gereklidir. Yoksa biz rahat edemeyiz. Akıl ve mantıktan çok bize duygusal şeyler gereklidir. Yaşamsal şeylere önem veremeyiz de, hoşa giden şeylere çok önem veririz. Acı ve ısırıcı şeyler bize göre değildir. En acı gerçekleri bile tatlı yanlarından ele almayı isteriz. Değişik bir mizah anlayışımız vardır. "Nasreddin Hoca gibi ağlayan, Zihni gibi gülen bir toplumuz". Çok çabuk öfkelenir, çok çabuk duruluruz. İşlerimizde akıl, mantık ve sağduyu değil de duygusallığı ön plana alırız. Güzel sanatlara, kültüre, edebiyata pek yatkın değiliz. Yaratıcılık yönünden pek kıt bir yapıya sahibiz, daha çok taklitçilik yönüne gidiyoruz, yaşamımız "daralanda kısa paslaşmalar" halinde geçip gidiyor.

Değerli Kadayıfçılar, ben sevgiden yana bir insanım. Sevginin eğer gerçekten içten davranırsak biribirimizi içten seversek pek çok sorunu halledeceğine inanıyorum. Birkez olsun sevmeyi deneyebilirsek yaşamımızı cennete çevirebiliriz. Tüm Kadayıf okurlarına, Kadayıf dergisini hazırlayan değerli mizahçı- karikatürist arkadaşlara mutluluk ve sevgi diliyorum.

Ali Rıza ULUDAĞ (İst)

Adam Gibi...

Ben dersi hiç sevmedim ki...
Ben okula gönderildiğimde kaçmayı sevmedim
Kuşları sevdim, saparla vurduğumdA
Yılanız olduğumu anladığımda,
Evin altını üstüne getirmeyi sevdim.

Ekmeği sever gibi sevdim kopya çekmeyi
Su gibi özledim haziran sonu sıfırla dolu karneyi
Ben dersi hiç sevmedim ki...
Derslere girmeyen öğretmenleri sevdim.
Uykuda "gooool" diye bağırmayı sevdim
Muhallebi satan amcaları, yeni çıkan simitleri sevdim.

Yazılıda kağıda düşmüş virgül gibi düştüm ateşe
Ben dayağı sevdim sınıfta kaldığım zaman böyle işte.
Ben dersi hiç sevmedim ki...
Ben yumrukları sevdim okul sonlarında gelip gözlerimde durdular.

Kuşlara ham çökelek yedirmeyi sevdim
Dikene bağırmayı, elime battığında
Ben kopyayı sevdim yakalanmadığım zaman böyle işte.
İşte böyle ben dersi hiç sevmedim ki...

Silifkeden bir okur

Zeytin Ağacı...

Merhaba. Ben, yaşamım boyunca unutmayacağım üniversite anıları değil, askerlik anıları değil, üniversiteye hazırlanma anılarını anlatacağım.
(Sene .....) herzamanki gibi yeni bir başlangıç ve yeni umutlarla dershaneye yazılmışım. Sene başının getirdiği azimle ders çalışıyorum. Bizim dershaneye o zamanlar arkadaşımla beraber bir zeytin ağacının kökünü bulup, dershanenin bahçesine dikmiştik. Neyse, biz de hafif hafif ağaçla beraber bir hareketlenme başlamıştı. Bu hareketlenme ise, fizik kurallarınca - yönde hızlanan, tarihte yıkılma dönemini andıran, kimyacı ise tepkimeye girip de çıkmayan yani herhangi bir tepkimeürünü bile olamayan insanlardık. Dersanemizin hademesinin de emekliliği gelmişti. Bu adamın tavrı da seneler geçtikçe değişmişti. Bir gün adam dayanamadı ve yanımıza yaklaştı.
Dedi ki; "Çocuklar, şu dershanede 2-3 senem kaldı. Emekli olacam. Biraz daha sabredin. Birlikte ayrılalım dershaneden..."
Bu arada zeytin ağacımızın 2. yaş gününü kutluyorduk. Derslere gittiğimizde de hocalar şok oluyordu. Bizi bir karşılıyorlardı ki, görmeyin. "Hoşgeldiniz, bugün ders mers yok. Sizin gelişinizi kutlayacağız." Diyorlardı. Yani anlayacağınız girdiğimiz derslerde de doğru dürüst ders göremiyor, hocaların ilginç tepkileri ile karşılaşıyorduk.
Sene sonu yaklaşıyordu. Dersin birisinde yani girdiğimiz derslerin birisinde, hoca arkaya yaklaştı. Arkadaşla bana bazı sözler söyledi: "Aslında bizim dershane size yeterince yararlı olmuyor. Zaten o kadar da iyi değil, başka bir dershaneye gitseniz belki daha iyi olabilir." Diyordu ve bu lafları eden de dershanenin ortaklarından biri idi...Bu adam, artık gidin lan, dershanemizin zararına da olsa defoluuun... lafını bu kadar kibarlaştırıyordu.
Derslere girdiğimiz bigün hoca ders anlatıyor. Biz de dinlememe görevini en başarılı şekilde uygulluyorduk.(!) Hoca, sınıfta ses olmadığı anlarda bile, arkasına dönüp ben ve arkadaşıma "Şişt, susun bakim." Diyordu. Zeytin ağacımız ise dershanemizin logosu olmuştu. Tarihi eserler sınıfında bir numara olmak kıvancındaydı.
Ama biz de çok değişiklik olmuştu. Pozitif değerli bir değişiklik yolunu sapıtıp da bizim bedene uğradığında, biz daha önce de öyle bir değere bağışıklık kazanmamış olduğumuzdan vücudumuz da yenik düşmüştü. Pozitif değer dediğimiz olay akıllanmamak gibi inatçı yönümüzden kurtulmamızdı. Geç de olsa akıllanmıştık. Hocalara soru götürüyorduk. Hocaların bazıları inanmıyordu ve çözmem diyorlardı. Ama onlar da farkına vardı. Alnımızı elleriyle dokunup ateşimizi ölçecek kadar bize inanmıyorlardı ta ki bizdeki değişikliği görene kadar...
Arkadaşımla ben gerçekten çocukluğun bırakılması gerektiği yaşa gelmiştik. Şunu da belirtiyim; istenince gerçekten oluyor. Keşke o yaşlara geri dönebilsek. İnanın bunlar en azından bu derece olmazdı. Şimdi yeni yeni kafamızı vuruyoruz. Neyse, geç de olsa üniversiteli olduk. Umarım sizlere de ders kadar önemli mesajlar vermişimdir. Bu arada zeytin ağacı ise, master (mastırını) yaptı.
Saygılarımla...

Rifat ŞENGEL (Adana)

Dağlar...

Baktıkça sizlere küçük penceremden
Ne yüce görünürsünüz bana
Renk mavi ya da yeşil
Engin bir özgürlük işli eteklerinizde
Koşmak... Koşmak istiyorum
Dağların derinliğinde.

Ve baktıkça dağlara
Tek tük ağaçları görüp de
Hüzünlenmeden edemiyor içim
Sizin motiflerinizi bozuyor eller
Düşünmeden, bilmeden
Doğanın eşsiz yeşilini
Söküyorlar eteklerinizden
Sizler, karanın kahverenginin
Yalnızlığına mahkum ederken.

Fidanlar geliştikçe
Kuşlar uçtukça yaşar dağlar
Kıraç kayalar alınmasın ama
Yeşilsiz dağ
Bilmem ki neye yarar.

Ali Cem YILMAZ (Bursa)

Gönderdiğiniz yazıların noktasına virgülüne dokunmadan aynen yayınlıyoruz...

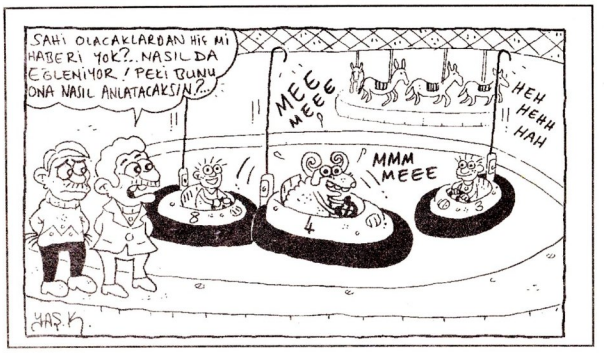

Ancak Sanatçı Olursan...

Ancak sanatçı olursan katlanabilirsin bu kadar kabalığa, çirkinliğe, pisliğe...

Tanrım, şu, sokakta çamurlu suların içinde kirli saçlı, sümüklü burunlu, yamalı giysili küçük çocuk ne kadar sevimli... Kemalettin Tuğcu'nun Köprüaltı çocukları familyasından değil mi bu?... Tanrım ne hoş bir duruşu var. Bir tablo gibi. Git marangozdan boyunca bir çerçeve yaptır, çocuğu gömleğinin yakasından çerçeveye çak, çerçeveyi çocukla birlikte duvarına tak. Üstelik çocuğun tonları duvarın rengine de uygun. Şu gözleri çapaklı, ayak tırnakları uzun kadın, saçlarını kız gibi uzatmış delikanlı, yola tüküren genç, sokak ortasında burnunu karıştıran orta yaşlı adam, göğsünün kıllarıyla oynayan dönerci ustası, kaldırıma parketmiş BMW, caddenin ortasında yürüyen rakı kafalı adam, çöp bidonunu karıştıran bir Adem Baba'ya kin kin bakan bir kedi... Anthony Quinn'e benzemiyor mu şu amele pazarındaki adam? Yanındaki esmer genci de hafızam biyerden ısırıyor. Sanki onu okuduğum bi köy romanından hatırlıyor gibiyim. Romanda daha yiğit biriydi, burda ne iş olsa yaparım gibi duruyor. Şu dilencinin gözlerindeki hüzün, kucağında ağlayan bebeğinin kulağı okşayan sesi, derisi kemiğinde, kaburgaları çıkmış bir sokak köpeğinin 'Hav' deyişindeki gizem, park yasağına uymayan aykırı bir avukat, ona beş dakikalığına, günde en az iki araçtan, senede toplam üçbinaltıyüzelli dakika göz yuman, sevimli, hoşgörü simgesi trafik polisi. Tanrım, ne uyumlu bir mozaik. Bu manzaranın üzerine belediyenin hoparlöründen yayılacak klasik bir müzik parçası ne hoş olurdu.

Yoksulluk ne kadar güzel. Açlık ne hoş. Ne büyük edebiyat şaheserleri yazılmış yoksulluk üzerine, açlık babında. Ne güzeldir irmik helvasının tadı. Ne büyük haz verir tad alma duyularımıza, tıpkı sayesinde yediğimiz ölü gibi. Ne büyük bir sürrealist yani sürpalavra bir gezegendir bu koca dünya...

Yücel ZİKO

Fıkralar...

Deney.

Psikologlar kritik bir durumlarda insanların nasıl davranacağını ölçmek için bir deney yapmışlar... Büyükçe bir odada ütü masası, çamaşırlar ve anadan doğma bir hatun koymuşlar. Odaya önce bir Japon girmiş... Ütü yapmaya başlamış... Neden yaptığını sorunca: "Bizde herşeyden önce iş gelir" demiş... Fransız içeri girmiş ve hatunun üstüne atlayı vermiş "Bizde önce aşk gelir" demiş. Sıra Türk'e gelmiş. Bizim Türk, hem hatuna ütü yaptırıyor, hem de işini görüyormuş... Nedenini sorunca; "Bizde adet böyledir. Çalışanı becerirler" demiş...

Temel'in Fadimesi...

Temel arkadaşı İdris'e dert yanar; "Ula İdrus, yavuklum Fadime ile görüşmek isteyrum ama oni çağırmak için bir yol bulamadum, bana bir akul ver da..." der... İdris: "Fadimeyle anlaş ormanda tabancayla bir el ateş ettün mü Fadime gelir ormanda oynaşursunuz" diye akıl verir. Temel peki deyip gider. Fakat bir ay sonra morali bozuk bir şekilde geri gelir, İdris sorar... "Ula Temel ne oldi"... Temel, "Hiç sorma, av mevsumi başladi Fadime orospi oldi..."

Yolculuk...

Bir trende yaşlı bir kadın, genç bir kız, genç bir adam ve yaşlı bir adam aynı kompartımanda seyahat ediyorlarmış. Tren bir ara bir tünele girmiş, tam bu sırada önce bir öpücük sesi arkasından da bir tokat sesi işitilmiş... Tren tünelden çıkınca dört kişi düşünmeye başlamış.

Yaşlı kadın: "Gençlerde ahlak kalmadı, kıza saldırınca böyle tokadı yer..."

Genç kız: "Şu gençler amma tuhaflaştı. Benim gibi genç biri dururken yaşlı kadını öptü tokadı yedi...

Yaşlı adam: "Ulan ne şans be. Delikanlı kızı öptü tokadı

PİS FIKRALAR

Enteresan...

ben yedim.
Genç adam: "Çok güzel oldu. Elimi öptüm, tokadı ihtiyara patlattım."

Ali

Merhaba...

Sevgili Kadayıf ekibi ve Kadayıfçılar!... Benim adım Devran, 16 yaşındayım. Üsküdar'da oturuyorum. Geçen sene ve ondan önceki sene Üsküdar Cumhuriyet Lisesi'nde okuyordum, ama ne yazık ki, tembelliğim ve biraz da çapkınlığım yüzünden k.....ıma tekmeyi bastılar. Yani sonuçta atıldık. Şimdi Üsküdar'da Etap Reklam adında bir tabelacıda çalışıyorum. Derginize ilk gördüğüm zaman vuruldum, çok hoşuma gitti. Artık tiryakisiyim bu derginin. Her Salı sabah erkenden Akşam alıyorum ama bir kaç sayfa daha eklerseniz sevinirim çünki doymuyorum. Başarılarınızın devam etmesini dilerim...

Devran IŞIK (İst)

Sevgili Akşam...

Sürmene Aşağı Aksu İlköğretim okulu olarak teşekkür ederiz. Yayınladığınız Kadayıf dergisini okulumuz öğrencilerinin bir çoğu okuyor. Yayınladığınız Akşam test dergisi için ayrıca ben de sekizinci sınıf öğrencisi olarak sizlere teşekkür ederim.

Murat ALTINTAŞ (Trabzon)

Akşam Gazetesinin Sevgili Kadayıfçıları...

Ben sizin devamlı okurunuzum, yazdığınız güldürüler, içimi aydınlatıyor. Gülmek o kadar zorlaştı ki. Kadayıf gibi dergiler de olmasa. Nasıl gülelim kardeşim, dergiler, gazeteler hayatımızın bir parçası oldular. Yeni yıla binbir ümitle girdik. Cebimizde son kalan parayı ya çıkar diye Milli Piyango biletine verdik. Amorti bile çıkmadı. Çıkanlara hayırlı olsun. Tabii 2001 senesinin sürprizleri çok. Zamlar zamlar zaten ayakta durmakta zorlanırken, şimdi bir düştük ki kalkmamız imkansız. Aklıma şu şarkı sözleri geliyor: "Tutun kollarımdan düşerim şimdi/ Yalnızım dostlarım yalnızım yalnız." Tabi sizin gibi mizahçılar varken, yerden biraz size tutunarak kalkıyoruz. Tebessüm etmeye çalışıyoruz. Size düşmeden hep ayakta kalmak dileklerimle çalışma hayatınızda başarılar dilerim.

Gülsüm AVŞAR

Değerli Kadayıf Çalışanları...
20 yaşında, Sakarya Ün. Eğitim Fak. Öğrencisiyim. Ve hasta bir Kadayıf okuyucusuyum. 50 yaşımda da Kadayıf okumak istiyorum. Bu isteği uyandırdığınız için size çok teşekkürler. Size bir yazı gönderiyorum. Yayınlarsanız o günün en mutlu kişisi olacağım.
Neymiş efendim milletimiz eğitimde, sporda, kültürde geri kalmış. Halbuki Türkiye bunlarda birinci sırada. Hatta bu yüzden eğitime, spora ve bunun gibi artık milletimizin sahip olduğu nice değerlere ayrılan ödenek, orduya ayrılandan daha az. Dedik ya 1. sıradayız. Nasıl mi?!...
- Nice güzel hatunların don rengini ezberlemekle ve kim kimi nerde, nasıl eksiyor izlemekle iyice kültür sahibi olan insanımız, artık fazla kültürümü nereye kussam diye düşünüyor.
- Mahalle arasında yapılan maçlarda yırtık ayakkabıyla oynayan Rıfat istese geçen sene FB'yi yenen Real Pendik'e bile transfer olabilirdi. Ama istemiyor.
- Evine ekmek parası götürmek için sokaklarda meyve, sebze v.s satan Halil Emmi, zabıtaları görünce, o yaşlı haline rağmen fizik kurallarını alt üst ederek koşarken Michael Jahnson'la bir olimpiyatta olsaydı kesin galip gelirdi. Ama Halil Emmi istemiyor.
- Çocuğun okul masraflarını karşılayabilmek için biraz daha fazla çalışmaya başlayan Cemal Abi, yaptığı hamallıkla istese 2. bir Naim olabilirdi. Ama o da istemiyor.
- Bana gelince, bense tam bir uzun atlama ustasıyım. Yoksa kanalizasyonu bozuk bir memlekette nasıl yaşanır? Bu özelliğimi geçenlerde büyük bir su birikintisi üzerinden atlarken keşfettim. Arkadaşlarım olimpiyatlara hazırlanmam için ısrar ediyor. Ama ben istemiyorum... Başka bir yazımda görüşmek üzere.

Deniz AKDOĞAN
(Nizip- G.Antep)

Vuillemin

Gazlı GAZOZ

Meral-Uğur

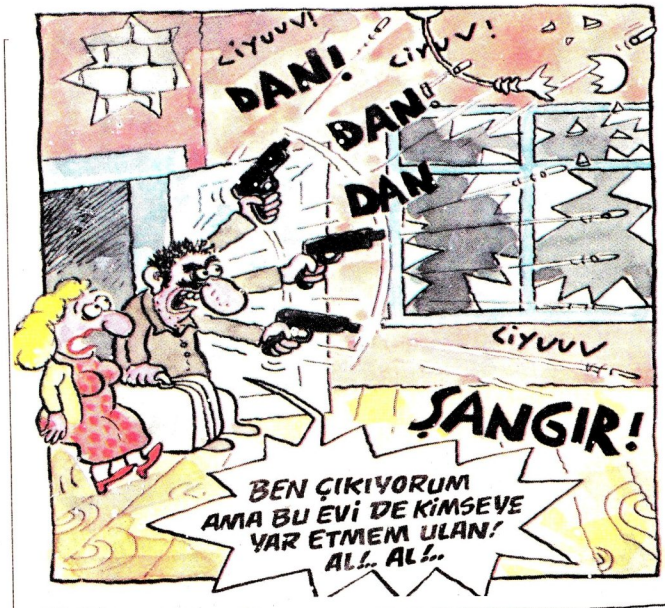

KARİKA YERLİ
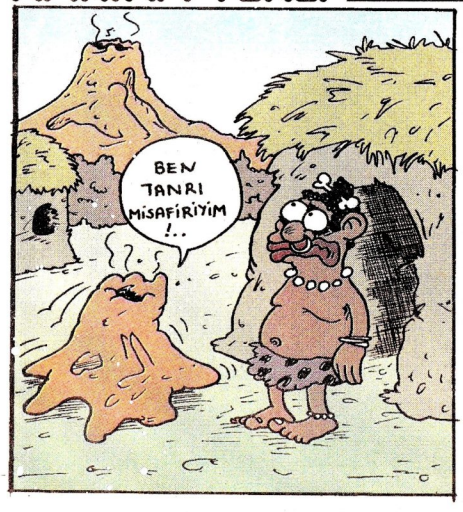
Reha İNAN